

Dream Factory OSTRAVA

SNÁŘ Z TOVÁRNY

MAGAZÍN FESTIVALU DREAM FACTORY OSTRAVA 2016

ČTVRTEK 2. ČERVNA 2016

3

Smát se i Smíchu svému i Smíchu nad Smíchem!

Jan Vondráček je už řadu let neodmyslitelnou součástí hereckého souboru Divadla v Dlouhé. Zároveň je možné vidět ho ve filmech, televizi a rovněž patří k našim nejoblíbenějším dabérům. I přes své pracovní vytížení si však našel čas, aby se rozhovořil nejen o Lidské tragikomedii, kterou Divadlo v Dlouhé na festivalu Dream Factory dneska předvede.

Lidskou tragikomedii Ladislav Klíma psal na sklonku svého života. Máte pocit, že se v ní projevuje životní bilancování?

Myslím, že ano. Tuhle hru napsal několik měsíců před smrtí a připadá mi, že v ní tak

trochu ironizuje i vlastní filozofické názory. Samotný Klíma se pak promítá do dvou postav. Pulce a Odjinuda. Pulec jako věčný bojovník s prokletým a zároveň blahodárným alkoholem a Odjinud jako postava naděterná hledající vyšší a božské.

Tato hra je velmi literární, založená na textu, a zároveň klade až filozofické otázky. Jak se vám takto specifické drama hraje? Máte pocit, že je pro diváky čitelné či srozumitelné?

Ta hra snad byla původně určena jen ke čtení, proto je tak obtížné ji inscenovat. Ale s režisérkou Hankou Burešovou a drama-

turzem Štěpánem Otčenáškem většinou nemám strach. Děláme spolu už velmi dlouho a vím, že i takto těžké kusy připraví tak, že i přes komplikovanost jazyka a tématu dokážou herce dovést ke srozumitelnému tvaru jak pro něj, tak samozřejmě i pro diváka. I přes komplikovanost klímovské filozofie je navíc hra napsaná velmi syrově a s dostatečnou ironií a odstupem. Zkrátka je to tragikomedie.

Máte v inscenaci nějaké osobní téma? Například srovnání očekávání ze studentských let s realitou v současnosti?

Tak vzhledem k tomu, v jaké době jsem

Jan Frič nosí žlutý trikot

Jan Frič, jedna z tváří festivalu Dream Factory, típnul budík a šel do farchy. Do továrny. Píchačky a tak. Přišel, zatlačil do dveří Divadla Antonína Dvořáka, potřásl si vesele rukou s abonenty, zaběhl si na toaletu a šosy jeho fraku vlály a ruka hladila stěnu a Jan Frič se cítil jako hrdiný běžec maratónu, který konečně doběhl, o dvacet vteřin dřív než ostatní. Vlastně ne, o minuty, o hodiny dřív. Počkat, ano... ano, tak jsem konečně dostal správná čísla – o celá léta dřív. Jan Frič se postavil do dveří k prázdnému sálu, kde zrovna dávali Krále Ubu, a čekal. Čekal na ostatní běžce, na něž čekala v sále místa. A když konečně doběhli, byl Jan Frič již starý, sotva se držel na nohou, ale spoluběžci konečně doběhli. A usedli a zrovna znovu dávali Krále Ubu. Jaká náhoda. Ale tentokrát už nebylo třeba čekat. Sál byl plný. Lidé Jana Friče doběhli, třebaže jim to trvalo léta, než na jeho hru přiběhli. Inu, i takové dokáže být divadlo. Občas se to sejde, ale někdy... někdy holt musíte počkat.

Dominik Melichar

maturoval (rok 1985), jsem s realitou v zásadě spokojen. Jen mám pocit, že Obnosům se daří víc než zdravo, na rozdíl od této hry. A je o to smutnější, že z velké části jsou to pořád ti stejní Obnosové jako třeba právě v tom roce 1985.

Lidská tragikomedie nabízí i otázky vzhledem k morálce. Máte pocit, že lze v každé době zachovat své zásady, ideály nebo že doba má bezpodmínečně vliv na charakter člověka?

Charakter můžete buď posílit, nebo ztratit, či pokřivit. A je jedno v jaké době. Spíš záleží na okolnostech. Ale zachovat si dobré zásady a ideály i v dobách nepříznivých charakter určitě utuží. Důležité je také „Smát se i Smíchu svému i Smíchu nad Smíchem!“.

Tvůrčí tandem Hany Burešové a Štěpána Otčenáška v současnosti neodmyslitelně patří k Divadlu v Dlouhé. Jak se vám s nimi pracuje? Vnímáte je nějak jinak ve srovnání například s hostujícími režiséry?

Vnímám je jako stálý tandem, který nejen v současnosti, ale odjakživa patří neodmyslitelně k Divadlu v Dlouhé. Už jsme toho mnoho prošli a doufám, že ještě kus cesty ujdeme! Nedávno jsem zase po

nějaké delší době dělal Hance k inscenaci i hudbu a bylo to stejně náročné jako před lety. Což je pro mě dobrým znamením, že nás to pořád baví. A stejně tak jsem rád s hostujícími režiséry, protože je to zpestření, možnost vyzkoušet si něco nového. A stejně tak mám rád, když se někteří hostující režiséři vrací. A teď mi vlastně dochází, že jsem asi rád i v tom našem divadle. A vůbec jsem asi tak nějak rád... :-)

Jak se těšíte na festival Dream Factory?

Tak bych navázal na předchozí odpověď, jsem moc rád, že se na tento festival můžu těšit.

Chystáte se na festivalu navštívit nějaká představení?

Tak to je to jediné, co mě mrzí. Že asi nevidím žádné jiné divadlo, protože hned druhý den pokračujeme do Nového Jičína s jinou inscenací. Ale to je pro mě bohužel stinná stránka prakticky všech současných festivalů. Přijedeme, odehrajeme a na zhlédnutí svých kolegů z jiných divadel už není čas. Tak tady bych asi řekl, že nejsem rád... :D

Děkujeme za rozhovor
ptala se Kateřina Málková

Padesát odstínů rzi

Letošní ročník Dream Factory přináší vedle mnoha radostí jeden smutek. Po letech se loučí s jedním specifickým prostorem – Novými koupelnami. Pro festival smutek, ale pro sdružení Provoz Hlubina, které se o kulturní projekty v Hlubině stará již od samého začátku, je to téměř ztráta dítěte. O tom, jak je rez krásná a válcování sladkou písní pro ostravské uši, jsme si povídali s předsedkyní spolku Martou Pilařovou.

Začneme historií: V Dole Hlubina už působíte šest let, jak vás napadlo využít pro kulturní aktivity právě tyto prostory? Co se s Hlubinou dělo před vaším příchodem?

Na Hlubinu jsme přišli jako parta kulturních aktivistů, kteří měli zkušenosti s pořádáním akcí v nejrůznějších rozpadajících se průmyslových objektech a narůstala v nás touha zasadit do industriálu kulturu trvalěji, na delší čas a pro každý den v roce. V tu dobu byla Hlubina opuštěným dolem, kde se přestalo těžit uhlí a asi nejvíc ožíval přítomností šrotáků na výpravách za kovy.

Postupem času se však z čistě industriálního prostoru stala svým způsobem vyhledávaná turistická akvizice Ostravy. Nyní jsou tu lávky, divadla, restaurace... Na nové tváři pracoval i jeden z nejvýznamnějších současných českých architektů Josef Pleskot. Máte na tom zásluhu? Jaké bylo sledovat tuto proměnu?

Být součástí proměny tak velkého a důležitého kusu mého města je opravdu fascinující. A zároveň je to velká zodpovědnost! U přetváření Hlubiny z černouhelného dolu na kulturní čtvrť jsme my z Provozu Hlubina od začátku, máme za sebou dlouhou řadu sezení s architekty a přemýšlení, jak přeměnit trafostanici v ateliéry, hornickou jídelnu na

zkušebny pro kapely nebo třeba šatny se sprchami na hudební klub. Za velkou výhodou považuji to, že jsme na Hlubině pořádali mnoho akcí ještě před rekonstrukcí a doslova jsme si všechny prostory fyzicky osahali. Myslím, že tak kilo mé váhy mi přidává zdejší černý prach usazený v plících z těchto dob...

Když jsem včera v noci přicházel na ubytovnu skrz celý prostor Dolu, byly slyšet zvuky, jako kdyby byl stále v provozu. Jak to tedy teď s Dolem je? Pracuje se tu ještě? Nebo se chystá jeho celková proměna v unikátní kulturní objekt?

Jé, tak to si klidně dejte každý večer! Kovové úderky přicházejí z válcovny trub na druhé straně hlavní cesty, je to permanentní živý set noise industriálu. Přes den ho přehlušuje hustý provoz aut a tramvají, noční čas patří válcovně. Ale to je nic proti tomu, jaké zvukové a vizuální efekty měly Dolní Vítkovice, když byl v provozu důl, koksovna i železárny – to musel teprve být industriální orchestr! A do toho různé dýmy, plameny a orgastické odpichy na vysoké peci... Ta válcovna dnes je proti tomu vlastně takový meditativní minimal.

Než jsem mohl projít dál, musel jsem chvíli čekat, protože tam zrovna skupinka lidí dělala nějaký videomapping a všechno si to točila. Dnes zas přes den projíždělo prostorem auto s kamerou. Prostor je asi velmi vyhledávaný pro podobné aktivity, je to tak?

Všechny odstíny rzi, cihlové zdi na desítky způsobů a celá ta prostá a funkční průmyslová architektura vytváří skvělé hřiště pro filmaře, fotografy a další lidi pracující s vizualitou prostředí. Lidé z Prahy, co sem přijíždějí něco podnikat, říkávají „To nám v Praze chybí, to bychom taky potřebovali“ a já jim na to říkám, že my zas holt nemáme tolik gotiky nebo baroka. Tohle je styl,

který má Ostrava vepsaný v genetickém kódu, to je naše jedinečnost.

Festival Dream Factory se letos rozloučí s prostorem Nových koupelen. Co s nimi bude? Jaké jsou s nimi plány do budoucnosti?

Nové koupelny se připravují na rekonstrukci a nové využití, stanou se reprezentativním sídlem jedné velké české společnosti. I to je dokladem rychlosti proměny tohoto místa, které bylo ještě nedávno tajemným uzavřeným areálem za zdí, kam jen občas vstupovali nějací šílenci, aby z prachu dobývali kulturní zážitky. Jako třeba festival Dream Factory...

Vy jako subjekt odcházíte zcela nebo pouze opouštíte Koupelny, ale dalším rozvoji Dolu se budete věnovat? Jaké máte dál plány. Co všechno by se tu ještě mohlo proměnit, odehrát...?

V Nových koupelnách jsme zažili mnoho krásného – namátkou tvůrčí dílny Deepcamp, jedno z jedinečných zahájení festivalu Kamera OKO se starými promítačkami nebo první ročník hudebního festivalu Cheechaak. Při loučení s nimi určitě ukápně nějaká ta slza, ale jdeme dál. Tak když už jsme u toho Cheechaaku: týden po Dream Factory bude třetí ročník, tentokrát v rekonstruovaných Starých koupelnách – srdečně zvů! Jsme tu každý den a hodláme být i dál a také se dál rozvíjet. Teď třeba urputně usilujeme o to, aby na Hlubině vznikla ve spolupráci s městem a technickou univerzitou velká řemeslná dílna pro veřejnost.

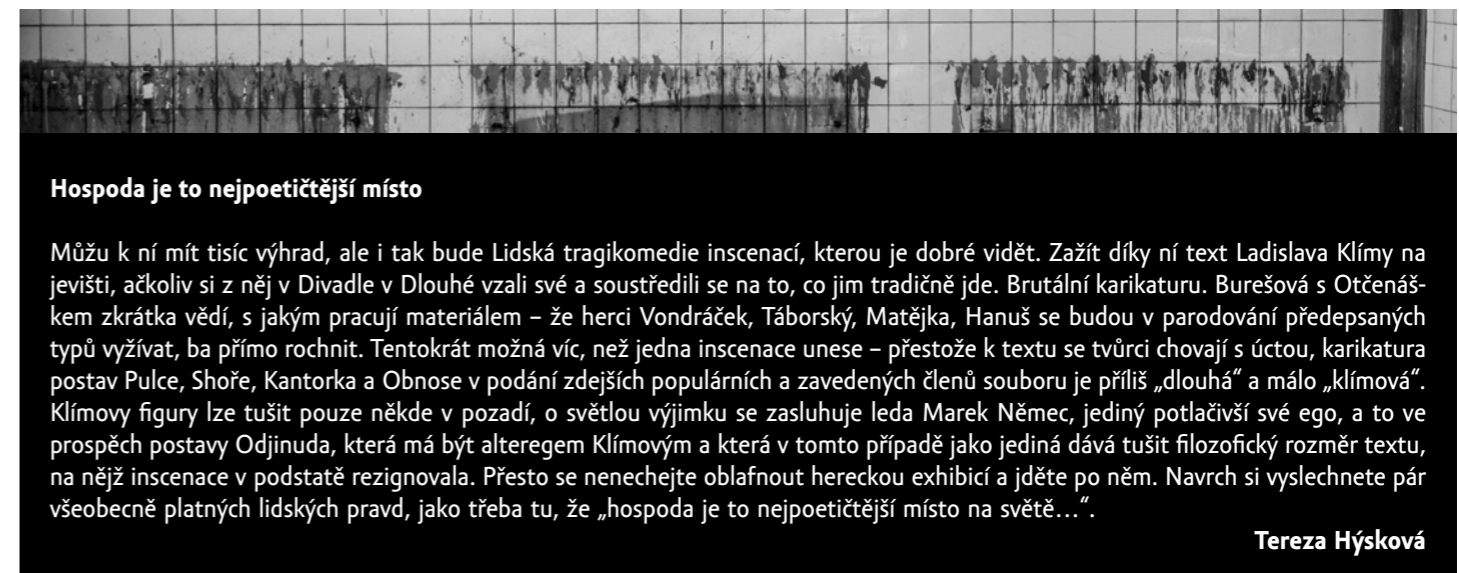
Nechť se tedy daří...

Děkujeme za rozhovor
ptal se Dominik Melichar

Ostravský Hamlet à la Dr. Factory

BÝT NEBO NEBÝT – TO JE OTÁZKA: * V úterý 12. ledna 2016 našli ostravští strážníci muže, jenž chtěl spáchat sebevraždu skokem do Ostravice. Jeden ze strážníků navázal verbální kontakt s nešťastníkem na mostním pilíři, další k němu nepozorovaně přistoupil a za použití donucovacích prostředků ho přetáhl zpět na mostní komunikaci. * **JE DŮSTOJNĚJŠÍ ZAPŘÍT SE A SNÁŠET SUROVOST OSUDU A JEHO RÁNY, ANEBU SE VZEPŘÍT MOŘI TRÁPENÍ A SKONCOVAT TO NAVŽDY?** * V úterý 28. listopadu 1911 dva zřízcenci Kaškovský a Stříž opustili v trochu veselejší náladě kavárnu a potkali dva dělníky. Kaškovský v dobré náladě zvolal na jednoho: Kaj robíš? Ale tázaný místo odpovědi vytáhl nůž, a než se tazatelé nadáli, pobodal je na krku a na ruce a uprchl. * **ZEMŘÍT, SPÁT – A JE TO.** * Škrtili jsme tak, až pěruň přestal chrápat. Mrtvolu jsme hodili na podlahu a spali dále. Ostravské listy, 2. dubna 1910. * **SPÁT – A NAVŽDY UKONČIT ÚZKOST A VĚČNÉ ÚTRAPY A STRÁZNĚ, CO ÚDĚLEM JSOU TĚLA – CO SI MŮŽEME PŘÁT VÍC, PO ČEM TOUŽIT?** * V úterý 5. června 2012 zastavili strážníci kolonu jedoucích vozidel v Ostravě-Porubě. Poté, co se kolona opět rozjela, jedno z vozidel pořád stálo. Strážník proto přistoupil k vozidlu, kde za volantem seděl muž, který měl zavřené oči a nereagoval na žádné vnější podněty. Řidič otevřel oči až poté, kdy s ním strážník zatřásl. Muž nadýchal 1,9 promile alkoholu. * **ZEMŘÍT, SPÁT – SPÁT, MOŽNÁ SNÍT – A PRÁVĚ TO JE ZRADA. AŽ ZTICHNE VŘAVA POZEMSKÉHO BYTÍ, VE SPÁNKU SMRTI MŮŽEME MÍT SNY – TO PROTO VÁHÁME A SNÁŠÍME TU DLOUHOU BÍDU, JÍŽ SE ŘÍKÁ ŽIVOT. NEBOŤ KDO VYDRŽEL BY KOPANCE A VÝSMĚCH DOBY, AROGANCÍ MOCNÝCH, PRŮTAHY SOUDŮ, ZNESVĚCENOU LÁSKU, NADUTOST ÚRADŮ A ÚSTRKY, CO SLUŠNOST VĚČNĚ SKLÍZÍ OD LUMPŮ, KDYŽ POUHÁ DÝKA SROVNALA BY ÚČTY, A BYL BY KLID?** * Bylo nás tři až čtyři tisíce. Před Jámou Trojic nás 9. května 1894 zastavili četníci s bodáky, že dále jít nesmíme. Tázal jsem se strýčka Rajnocha, co máme dělat, a on odpověděl, že nás četníci postřílí, poněvadž jsou opilí. V tom zarochotily četnické pušky a všichni stojící v prvních řadách klesli k zemi jako podseknutí. *

Váš Dr. Factory

Hospoda je to nejpoetičtější místo

Můžu k ní mít tisíc výhrad, ale i tak bude Lidská tragikomedie inscenací, kterou je dobré vidět. Zažít díky ní text Ladislava Klímy na jevišti, ačkoliv si z něj v Divadle v Dlouhé vzali své a soustředili se na to, co jim tradičně jde. Brutální karikaturu. Burešová s Otčenáškem zkrátka vědí, s jakým pracují materiálem – že herci Vondráček, Táborský, Matějka, Hanuš se budou v parodování předepsaných typů vyžívat, ba přímo rochnit. Tentokrát možná víc, než jedna inscenace unese – přestože k textu se tvůrci chovají s úctou, karikatura postav Pulce, Shoře, Kantorka a Obnose v podání zdejších populárních a zavedených členů souboru je příliš „dlouhá“ a málo „klímová“. Klímovy figury lze tušit pouze někde v pozadí, o světlou výjimku se zasluhuje leda Marek Němec, jediný potlačivší své ego, a to ve prospěch postavy Odjinuda, která má být alteregem Klímovým a která v tomto případě jako jediná dává tušit filozofický rozměr textu, na nějž inscenace v podstatě rezignovala. Přesto se nenechejte oblafnout hereckou exhibicí a jděte po něm. Navrch si vyslechnete pár všeobecně platných lidských pravd, jako třeba tu, že „hospoda je to nejpoetičtější místo na světě...“.

Tereza Hýsková

DRUHÝ DEN – UŽ JE SNEM

Dnes jsme to zkusili jako na soc. sítích. Zkuste přijít na to, který tweet patří ke kterému včerejšímu představení:

Současný Hamlet alias Haprdáns - chytře intertextuálně doplněný podle Ivana Vyskočila už není zase tak aktuální. Herci kvalitní, inscenace plná energie a nasazení, divadlo na divadle stále platné. Ale je to až tak současné?!? #haprdans #starena #hrajemenamrkev #paksidamesmoothie #shakespearemavryoci #smrti #toneva #trebabyhralnamrkev #buhjemrkev #atzijebuh #dreamfactory #ostrava #dfov2016

Jedna sarkastická, druhá narcistická? Nebo nacistická? Kurva? Jedna nebo obě? Nebo obě spolu? #schtalytospolu #mandlovabaarova #baarovamandlova #obezavsechny #vujtekvakci #klubles #absintovebazeni

„Tadyhle v rohu stálo takové kanapíčko vzorované, s květy. Už tady není. Zabili ho, svině.“ Herci žili, žijí a budou žít ze vzpomínek. Jiné to nebude. Klíč je zachovat nadhled a soudnost. #zabradli #hamleti #KoukniHerciDoSupliku #malyzazrak #plodkovajenejlepsihamlet #hamletnascenu #sundejkostym #dreamfactory #ostrava #dfov2016

Slova, slova, slova... A co víc? Celkem nic. #haprdans #nedivadlo #dnesvyskocil #procdnes? #shakespearemzlizi #workshopbude #mrkevpastalou #holkamodrooka #drivemismas-dneskasmoothie #vegannazi #medialnimasaz #mluvcacek

Hurá, zakruťte prdeli v klubu, ať žije náš dobrý otec Ubu. #hitparadaubu #hovnajs #primemzelenemtpakujojetohashtag #hromadnyexodusabonentu #abonentuNDM #frickralemubu #frickralemostravy

Baarová je v kurzu ve filmech i v divadle. Mohla být hrdinkou, elitou, kterou Češi nemají. Je pro nás větším vzorem než současné osobnosti. V těžkých dobách ale lidé ztrácí charakter. Je těžká doba? #cosnamabude #baarovajakomasin #padouchnebohridina #vsichnijednarodina #baarovanemuzebyttakblba #urcitetojenhraje #nebylatodobraharecka #dobabylazla #tonechces #hlavnijeprezit #dreamfactory #ostrava #dfov2016

Co se stane, když se dvě herečky potkají v cele na Pankráci. Pořádná konfrontace. Lída versus Adina. Napětí se dá krájet. Každá se svou pravdou, každá se svou hrdostí. Ženská síla sálá z jeviště. #pankrac45 #svandak #lidakontraadina #kdospalsgestapakem #hereckyaodbojari #anekdodalsi #aletojetajemstvi #tochces #tajemstviucele #kdojebezvinyathodikamenem #dreamfactory #ostrava #dfov2016

„Jsouť herci – a viděl jsem je hrát, a od jiných lidí slyšel vychvalovati až do nebe.“ #hamleti #hercise #hamletsedrizaradli #hamletkratsedm #hromadneznasilneniOfelie #hromadneznasilneniHamleta #hereckesrdicko #hereckysen #hereckymasochismus

Král Ubu pro děti devadesátek! #cosneseNDM #cosnesejarry #atzijenasadobryotecUbu #kuchanimozku #honzafrijede

Baarová má oči mandlové a Mandlová oči barové. Plíce kouřové. Játra fernetová. Byly obdivované, byly kurvy a teď se o nich hraje a debatuje. #fernetjelek #goebbelsjelek #tyjehooci #kdybymelhitlerparkorunnavicnebylbynacistou #nejkrasnejsiherecka #starenkynavylete #sberatelkyveteranu

Mladý ze starého blázna udělá

Krejčí Shakespearovo prohnité intrikánské království představil v jeho inteligenci, vtípu a decentní lascivnosti. Inscenaci dramatu Něco za něco vévodí Štěpán Kozub jako kníže a Marek Cisořský v roli jeho náměstka Angela. Mladá posila souboru Arény hravě přepíná od moudrého vládce k potrhlému mnichovi až k bezmezně milujícímu muži. Oproti Kozubovi je Cisořského náměstek méně různorodý, ale neméně výrazný. Jeho prohnatost, lascivnost, chtíč tryskají do všech stran a nedovolí udržet vážnou tvář. Avšak jako u všech inscenací Komorní scény Aréna – kvalita a úroveň herectví neklesá s velikostí role. Kdokoliv, kdo se mihne v této Shakespearově komedii, se stává ikonickým, téměř až nezapomenutelným. Komédie plná omylů, kde vše řídí korupce, intriky a hlídá moudrost, se přes gagy a výborné pointování dostane ke zdárnému rozuzlení a tím pádem i šťastnému konci. Ale jestli bude pro všechny happy, se ještě uvidí.

Kateřina Málková

čtvrtek 2. června 2016 15:00 a 17:00 | Důl Hlubina – Nové koupelny

SHAKESPEARE NA HLUBINĚ SHAKESPEARE OSTRAVICA 2016!!!

Dream Factory Ostrava a Divadlo Petra Bezruče (Ostrava)

režie **Jan Mikulášek**

Site specific projekt režiséra Jana Mikuláška s herci Divadla Petra Bezruče exkluzivně připravený pro osmý ročník festivalu Dream Factory Ostrava oživí jedinečné prostory Nových koupelen Provozu Hlubina. Poďte se setkat s Shakespearem a jeho sonety a rozloučit se se specifickou atmosférou místa, které zanedlouho čeká rozsáhlá rekonstrukce!

Autorská práva k překladu jsou poskytnuta Martinem Hliským, se souhlasem DILIA, bezúplatně.

čtvrtek 2. června 2016 16:30 | Divadlo Petra Bezruče

Agota Kristof, Daniel Majling: **VELKÝ ZOŠIT**
Divadlo Andreje Bagára v Nitre

režie **Ján Luterán** / hrají **Žofia Martišová, Martin Šalacha, Marián Viskup, Alena Pajtinková, Martin Nahálka, Juraj Ďuriš**

Dva chlapci, které matka ukryje před válkou na vesnici, se pod vlivem okolností stávají krutými a bezcitnými bytostmi. Ve společnosti plné násilí velmi rychle pochopí, že chtějí-li přežít, musí se naučit být odolní vůči bolesti, něže i matčině lásce. Jak byste ochránili svou rodinu před válkou vy? Co vše ze svých emocí a lidskosti byste byli schopni potlačit, abyste dokázali podobnou situaci překonat? Nejen na tyto otázky se snaží najít odpověď působivá adaptace románu Agoty Kristof. Autor dramaturgie Daniel Majling a mladý režisér Ján Luterán před diváka předkládají precizní a řemeslně zručnou inscenaci naplněnou ničím nepřikrášleným jazykem předlohy, soustředěnými hereckými výkony, strohou, ale vypovídající scénografií a emotivní zvukovou rovinou.

čtvrtek 2. června 2016 18:30 | Národní divadlo moravskoslezské

Ambroise Thomas: **HAMLET**
Národní divadlo moravskoslezské

režie **Radovan Lipus** / hrají **Tomáš Brauner, David Švec, Martin Gurbal, Jan Štáva, Denisa Hamarová, Janja Vuletic, Roman Hoza, Thomas Weinhappel, Zdeněk Plech, Roman Vlkovič, Marta Reichelová, Jana Sibera, Martin Šrejma, Aleš Voráček, Tomáš Kořínek, Václav Morys, David Szendiuch, Roman Vocel, Bogdan Kurowski, Petr Urbánek, Václav Živný, Pavel Kozel, Petr Urbánek, Aleš Burda, Petr Němec, Leona Chlubnová, Jana Kopecká, Lucie Kovářová, Jana Zelenková, Jiří Dvořák, Macbeth Konstantin Kaněra, Rei Masatomi, Rodion Zelenkov**

Radovan Lipus – činoherní režisér renesančně širokého záběru – si pro svůj operní debut vybral málo hranou lyrickou operu Ambroise Thomase Hamlet, jejíž libreto připravili Michel Carré a Jules Barbier podle divadelní hry Alexandra Dumase a Françoise Paula Meurice z roku 1847. Shakespearovou tragédií je tedy inspirovaná jen vzdáleně, a snad i proto se výrazně liší. Nejen netradičním vyústěním, kdy Hamlet zůstane naživu „odsouzen“ vládnout, ale i důrazem na citovost a burčující romantické emoce v propojení s tanečními plochami. S těmito nástrahami se režisér vyrovnal bravurně a připravil strhující podívanou plnou překvapivých momentů i významových aktualizací. Jednoznačně jde o operní událost sezony!

DNES / ČTVRTEK 2. ČERVNA

15:00 Důl Hlubina
site specific Shakespeare na Hlubině
Dream Factory Ostrava a Divadlo Petra Bezruče

16:30 Divadlo Petra Bezruče
Velký zošit
Divadlo Andreje Bagára v Nitre

17:00 Důl Hlubina
site specific Shakespeare na Hlubině
Dream Factory Ostrava a Divadlo Petra Bezruče

18:30 Komorní scéna Aréna
Něco za něco / Komorní scéna Aréna

18:30 Divadlo Antonína Dvořáka
Hamlet
Národní divadlo moravskoslezské

19:00 Dům kultury města Ostravy
Lidská tragikomedie / Divadlo v Dlouhé

22:00 Divadlo Petra Bezruče
koncert cimbálovky Šmykňa

ZÍTRA / PÁTEK 3. ČERVNA

10:00 Divadlo loutek Ostrava
Bouře / Divadlo loutek Ostrava

15:00 Důl Hlubina – Předsklípek
Hubte trampy, serou v lese
A studio Rubín

16:30 Důl Hlubina – Divadlo vědy
Small Town Boy / Divadlo Letí

18:30 Divadlo Petra Bezruče
Fligny, koks a fachmani
Divadlo Petra Bezruče

19:00 Důl Hlubina – Koupelny
Přízraky / Městské divadlo Kladno

19:30 Stará aréna
Hřeby v hlavě / Stará aréna

22:00 Důl Hlubina – Vršek
Mlčení bobříků
Divadlo pod Palmovkou

23:00 Důl Hlubina
Táboráku plápolej
setkání přátel táborového ohně

Snář z továrny – magazín festivalu Dream Factory Ostrava 2016. Čtvrtek 2. června, číslo třetí. Šéfredaktor Dominik Melichar. Redakce: Tereza Hýsková, Kateřina Málková. Externí spolupráce Ivan Motýl. Fotografie: Lukáš Horký, Ondřej Durczak a archiv festivalu. Grafická úprava Lukáš Horký. Zpravodaj vydává festival Dream Factory Ostrava. Ředitel festivalu Tomáš Suchánek.